

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Vita S. Gangulphi martyris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

res Ecclesie restitutum iri. quod ita factum est.
 fuit autem castissima matrona annis nonaginta
 que eleemosynis, ieiunijs, precibus & hymnis
 ornata: quibus operibus mirifice ornata tandem
 ad Dominum migravit.

VITA S. GANGVLPHI MARTYRIS.

ex ea qua extat in Suri Commentarijs.

Angulphus præclaris in Burgundia ortus na-
 talibus, à parentibus adhuc puer Christiana
 religionis disciplinis apprimè eruditus est:
 in tenera illa ætate cù esset egregia indole & for-
 te eleganti, consuescebat crebris piorum interesse
 conventibus, fauosque diuinorum eloquiorum fulci-
 ens ab ore illorum, Catholicas sententias manda-
 re memoria: ità vt fragili corpusculo impressam
 liceret, cernere effigiè & exemplar sanctitatis.
 In cæcitate autem ætate nulla non morum honestate
 solutus, ludicra malè ociosorum hominù specta-
 ta tanquàm voraginem quãdam deuitabat, & pe-
 nitentium iuuenum lubrica consortia respuebat.
 Quã verò amplissimæ opulenti patrimonij pos-
 sessiones & facultates ad eum deuolutæ sunt, tanta
 benignitate pauperibus & egenis consuluit, quantã
 verbis vix explicare possumus.

11. Maij.

Patria eius.

Pietas pueti

Ducit vxore
 tem.

Vol autem ad virilem ætatem peruenit, vxorem
 generis quidem nobilitate ipsi non imparem,
 moribus longè dissimilè, quam præpotens Deus
 potissimum ei sociasse videtur, vt per illam
 viri patientiam & innocentis vitæ simplici-
 tatem probaret egregiè: quã vsqueadè virtutum
 merita occultare studebat, vt ab inuidis
 parò inertia torpere diceretur. Atque ne vllum

otio vel torpori locum daret, plerunque ventatione se exercebat, eaque ratione innata vitiorum alimere repellat. Cum autem eo tempore Pipino regi regni Franciæ gubernacula ea tempestate tractaretur

Militat regi
Franciæ.

precipuum quandam inter fortissimos exercituum suos operam nauaret, & regio ministerio perfunditur in patriam redire vellet, iter per Campaniam habebat. Vbi vero sumpturus ientaculum & equis paratis prebiturus nonnihil a via deflexisset, forte in loco perspicuo fonte irriguo, & lecto gramine amoenissimo incidit, in quo postquam consedisset Dominus superuenit, quem vir beatus, ut erat humanitas ad pariter sumendum cibum inuitauit. Intercedum autem de fonte illo emendo agere coepit, verò ut possessor audiuit, intra se tacitus verbum ridere coepit, existimans id non ab animi stultitate sed quadam stoliditate proficisci. Atque

Emit fontem
is que diuini
tus alio trans-
fertur.

cum putaret se & pecuniam recipere & fontem nihilominus retinere posse, indicauit pretium dari nimirum solidos, quos protinus vir beatus accipere iussit. Inde sumpto cibo, cum ascensus equorum rennas venisset, (qui locus basilica in eius honorem extructa celebris habetur) vxori quid egisset nuntiauit: quæ eius facta malignè impetrans clamorose hebetem & vecordem, & rerum suarum potestatem dicere coepit. Non diu autem post cum ad locum domui suæ propinqua exiisset, & aquam facilius haurire non habebat, scipione quædam aquam in manu tenebat solo defixit: & plenus fidei miraculum conuersus iussit eum, euulso scipione aquam quam, quæ illic emersura esset, haurire. Et ecce extructo per famulum scipione, ingens aqua in terram ex imis terræ visceribus scarurijs, & fons ille avarus venditor se perpetuo retenturum sperans

granuit; vel potius diuina virtute translatus est, qui
hodie saluberrimè scaturiens beati Gangulphi
suffragijs multis sanitatem adfert.

Fons ille
morbis me
detur.

Vxor autem beati viri rupta coniugij fide, cum
quodam è clero nefaria commixtione sese polluit.
Cuius rei indignitate permotus vir beatus debitas
pœnas exigere statuebat: sed veritus, ne, si illi
males necis esset, superioris vitæ innocentiam ali-
quid sceleris nauo obscuraret; tandem rem totam di-
uino iudicio commisit. Accidit interim vt die quo-
dam cum sola coniuge prædij fines lustrando cir-
cumberet, & ad quendam fontem veniret: vbi vxorem
suis verbis compellauit: Multa quidem de te, con-
iugum, passim feruntur foeda & indigna natalibus tu-
is, quæ verane an falsa sint, certò mihi non constat:
sed diuina prouidentia, quam nihil fugit, vt se res
sciat, iam certis declarabit indicijs. En fons hic
propositus est, nec frigidus valde, nec immodicè
calidus. In hunc igitur manum immitte, & è fundo
lapillum extrahe: & siquidem à culpa es aliena, ni-
l mali patieris, sin autem polluta es nõ sinet Deus
scelere scelus tuum. Tum illa, cum intrepidè iuran-
do, falsos de se rumores sparsos assereret, & illos
beati viri sermones contemneret, yecordiæque af-
funderet; incunctanter in fontem manum iniecit.

Diuinitas
proditur cõ-
iunx adulte-
ra.

Ecce autè simulatque lapillum ad se retrahere co-
nata est, membris omnibus obriguit, abstractaque à
corpore & brachio, quousque aqua pertigerat, cute,
nil aliud misera nisi repêtinum interitum expe-
ctabat. Tum Gangulphus ad eam: Optaram quidè,
si fidem seruasses, omnia tecum vitæ huius
pericula perpeti, & prospera atque aduersa om-
nia, vtrumque fors tulisset, æquo animo suscipere:
sed quòd quidem hoc te scelere obstrinxisti, morte

Mm s quidera

quidem digna es, sed meis manibus nolim tibi nocem adferre: diuino potius te iudicio relinquo. Et si quidem dignos poenitentię fructus egeris veniam à Deo impetrabis. Si autem tantę nequitię veniam non imposueris, cum auctore eius diabolo flammis gehennę inextinguibilibus concremaberis. Mene deinceps contubernio nequaquam fruere. Habeas autem tibi, vnde possis vitam sustentare, neam propter nuptias donationem. His dictis, cum suos conuocasset, ascenso curru, ad prædia sua cucul in Auabensi territorio sita profectus est, perstitis illic & misericordię vacans operibus, nullamque tempus solitis virtutum studijs vacuum finens.

Discedit ab adultera vxore.

At mulier infœlix iam suę relicta liberati detestando illo Clerico solitę libidini indulgentiē fortassis zelo inflammatus Gangulphus amboliquãdò interficeret, nefaria de eius morte cogitare cœperunt. Totus igitur malo dæmonio fessus clericus, capta & temporis & loci opportunitate, cum virum sanctum famulorum, manerio destitutum sciret, clam eius cubiculum ascendit vt dormientem opprimat. Cumque percutem ad caput eius gladium è vagina educeret, etumque in ceruicem abdere niteretur Gangulphus experrectus ictum declinãs in coxam accepit. Profanus ille proiecto gladio & equo confestim fuga euasit. Gangulphus verò atrociter vulneratus, cum aliquot post diebus viuendi finem adesset, ret, Dominici corporis & sanguinis perceptio, itum suum muniens foeliciter è corpore ad Deum migravit. Porrò duę amite eius religiosę, sanctitiminę eo in loco, qui Varenas dicitur, sanctitudo & castitatis studijs vacantes, VVildetrudis & VVilhelma

Atrociter vulneratur.

Reddit spiritum.

postea comperto obitu eius, ad funus accesserunt,
 illarumque corpus cum crucibus & cereis, diuino-
 rumque hymnorum melodia, ad eum, quem dixi-
 mus, locum, non sine miraculorum gloria deporta-
 runt, atque in basilica, quam vir sanctus in S. Petri
 apostolorum principis honorem cōstruxerat, con-
 siderunt: in quem sanè locum ante obitum suum
 modicū benignum, beneuolum ac liberalem sese
 declararat, & necessarios reddidit illi Deo serui-
 tis suppeditarat. Ut autem de eius sanctitate &
 caritate certiores fierent mortales, ad commu-
 nem omnium vtilitatem & profectum virtutibus
 & signis Dominus eum celebrem reddidit & mira-
 culis illustrauit.

Quæ verò poena sit consecuta auctores cædis e-
 us non est silentio prætereundum. Itaque Clericus
 cum propter tam atrox facinus suū detestabili mu-
 tati tanquam nuncium lætissimam indicasset, &
 cum se ea immanitate oblectassent, miser abiit
 eorum exoneraturus. Mox adest cælestis vindicta,
 cum scibus corporis viscera quoque in cloacam
 eiecit, & infelicem animam in tartarum præmi-
 sit. Fœmina autem, ut audiuit ex quadâ puella sua,
 quæ diuinitus collata esse beneficia ijs in locis,
 quæ S. Gangulphi exanime corpus fuisset de-
 positum, furore & amentia percita dixit: Perin-
 dit efficit virtutes & signa corpus Gangulphi atque
 meus. Dixit illa & nefariam impuri oris vo-
 cabat mox obscœnus quidam ani crepitus cōsecutus
 est. Erat autem dies Veneris, quem Christiani sextâ
 vocant feriâ quo id accidit: semperq; deinceps quò-
 tidie vixit, quot illo die verba prorulit, totidè à par-
 te corporis posteriori foedos reddidit sonos, inau-
 dit quodâ diuinæ animæ uer sonis exéplo. Cuius
 rei

Ultio dicitur
 na in per-
 cussore vitæ
 sancti.

Item in ad-
ultera vxo-
rem.

rei tam celebris fama toto regno diffusa est, ut in-
que diximus, rex Pipinus illac iter faciens, aliquot
miserit percunctatum, num hæc ita se haberent. Illi
autem ad regem & proceres, quæ auditione & oculis
compererant, bona fide retulerunt.

VITA S. MAIOLI ABBATIS. EX I.
qua est ab Odilone presbytero conscripta. Successor
hic Ademaro anno Dom. 944. peruenit, & regnavit
annum 993. numeraturq; quartus cenobij Glau-
censis Abbas.

11. Maij,

Beatissimus Maiolus præclaro stemmate ortus
& à nobilibus parētibus ab ipsa infantia
vigili cura nobiliter educatus, postquam
tu & providentia Dei totum adolescentiæ tempus
sine vlllo castitatis dispendio transegerat, successu
accedente ætate Lugdunum profectus est, ut aliorum
& præstantiora quæque in diuinis libaret. Erat
vir quidam Antonius nomine, sapientiæ & erudi-
tionis laude cum primis celebris, cui se in discipulo
tradidit, ut postea magni illius Antonij eremitæ
Christi discipuli exempla logè acrius, quam huius
Antonij philosophi, sectaretur. Posteaquam ve-
niminum humanarum diuinarumque rerum cogitatione
egregiè imbuisset, Lugduno ad Maticensis cenobii
uitatem à proceribus patriæ, nempe cognatis &
amicis reuocatus est: apud quos cum aliquam diu-
sine admirabili virtutis splendore versatus, tandem
episcopus loci illius, quem tantus virtutum splendor
latere non poterat, eum ecclesiæ suæ archidiaconi
conum constituit: quod ille ministerium, impetu
te episcopo, sola obedientiæ virtute suscepit.

Fit Archidia-
conus.

Ea autè ciuitas habet vicinum monasterium
tis spiritualibus studijs decētissime ornatum.